

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/449/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113230471
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113230471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci žalobkyne: W. zastúpenej Advokátskou kanceláriou B. proti žalovanému: W. zastúpenému V., advokátom so sídlom Z. L., o zaplatenie 1.487,51 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. decembra 2014, č.k.12C/16/2014-83, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi istinu 687,08 eur s 5,50% ročným úrokom z omeškania od 16.10.2013 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu iných trov konania vo výške 55,78 eur k rukám jej právneho zástupcu, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 420 ods. 1, 2, § 126 ods. 1, § 441, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že v druhom týždni augusta 2013 žalovaný vykonával ním najatými brigádnikmi a pracovníkmi firmy Z. výkopové práce v blízkosti miesta, kde bol umiestnený v zemi elektrický a telekomunikačný kábel žalobkyne a to so súhlasom stavebného úradu a rozvodného závodu. Žalovaný uviedol, že počas týchto výkopových prác robotníci žalovaného presekli telekomunikačný kábel žalobkyne, ktorý bol na žiadosť žalobkyne hneď opravený na náklady telekomunikačnej spoločnosti. Svedok Z. Z. tvrdil, že časť výkopových prác už bola urobená, keď prišiel na miesto a časť výkopových prác robili pracovníci jeho firmy. Predtým bola vytýčená trasa káblov. Po odkopaní káblov žalobkyne videl v zemi iba preseknutý telekomunikačný kábel, nevidel, že by bol poškodený elektrický kábel žalobkyne. Medzi účastníkmi nebolo sporné, čo potvrdil aj svedok Z. Z., že elektrický kábel žalobkyne bol umiestnený v zemi bez chráničky, bez pieskového lôžka a bez farebnej ochrannej fólie. Z uvedeného podľa súdu vyplýva, že výkopovými prácami žalovaného vykonanými prostredníctvom ním najatými brigádnikmi a pracovníkmi ním objednanej firmy p. Z., došlo k neoprávnenému zásahu žalovaným do vlastníckeho práva žalobkyne. Žalovaný sa bránil tvrdením svedka Z., že nevidel poškodený elektrický kábel žalobkyne. Súd bol toho názoru, že pri poškodení telekomunikačného kábla žalobkyne došlo aj k poškodeniu elektrického kábla žalobkyne, pretože iné zásahy do pôdy okrem výkopových prác žalovaného v auguste 2013 do vzniku poruchy dňa 18.09.2013 sa nevykonávali, čo nebolo sporné. Svedok Z. tvrdil, že jeho pracovníci nepoškodili elektrický kábel žalobkyne, hoci bolo v tom čase dlhodobé sucho a ťažko sa kopalo. Avšak okrem týchto pracovníkov výkopové práce vykonávali neznámi brigádnicmi, svedkom označení ako bezdomovci, ktorí mohli poškodiť elektrický kábel. Je celkom pochopiteľné, že nikto z uvedených pracovníkov sa zrejme neprizná k

poškodeniu kábla, aby nemusel uhrádzať vzniknutú škodu. Žalovaný nevedel uviesť mená a adresy týchto brigádnikov, preto ich súd nevyočul ako svedkov. Vzhľadom na súdnu prax, uvedená skutočnosť ani nie je rozhodujúca, vzhľadom na zodpovednosť žalovaného za škodu neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva žalobkyne. Názor súdu, že pri výkopových prácach žalovaného v auguste 2013 došlo k poškodeniu elektrického kábla žalobkyne, pričom porucha sa prejavila až dňa 18.09.2013, potvrdzuje aj vyjadrenia svedka R.. V. W. (súdneho znalca), podľa ktorého poškodenie povrchovej izolácie pri výkopových prácach žalovaného spôsobilo poškodenie elektrického kábla žalobkyne na 11 miestach, ako aj poruchu - výpadok elektriny dňa 18.09.2013. Vzhľadom k tomu, že pri výkopových prácach bolo dlhodobejšie sucho, porucha sa prejavila až v dôsledku dažďov. Súd neprihliadol na námietku žalovaného, že kábel mohli poškodiť aj kamene v zemi, keďže kábel nebol v pieskovom lôžku ani v chráničke, pretože to vylúčil svedok R.. W. a ani na fotografiách z miesta výkopových prác nie je vidieť kamene v odkopanej zemi. Týmto bolo preukázané protiprávne konanie žalovaného, aj spôsobenie škody a príčinný vzťah medzi nimi. Zároveň však bolo preukázané, že elektrický kábel žalobkyne nebol umiestnený v zemi podľa vtedy platných technických noriem, teda nebol v chráničke alebo nebol ani v pieskovom lôžku a nad ním nebola farebná ochranná fólia. Týmto došlo aj k protiprávnemu konaniu žalobkyne, resp. jej právneho predchodcu S. H., teda škoda bola spôsobená aj zavinením poškodenej žalobkyne a v zmysle § 441 Občianskeho zákonníka musí znášať škodu pomerne. Podľa názoru súdu prvej inštancie ide o spoluzavinenie žalobkyne vo výške polovice. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného k náhrade škody vo výške polovice. Ďalej súd uviedol, že skutočná škoda na strane žalobkyne pozostávala z nákladov na výmenu poškodeného elektrického kábla za nový. Súd nezohľadnil námietku žalovaného, že si dala žalobkyňa nadbytočne vymeniť celý elektrický kábel namiesto iba poškodenej časti, pretože podľa vyjadrenia svedka R.. W., kábel bol poškodený na 11 miestach, ako aj vzhľadom na spôsob vzniku poruchy v dôsledku postupného poškodzovania izolácie elektrickým oblúkom (skratom) pri daždivom počasí, ako aj v dôsledku technickej nemožnosti zistiť všetky väčšie poškodenia izolácie kábla žalovaným navrhnutým vozidlom - prístrojom, ktorý bol finančne náročný. Vypočítali svedkovia potvrdili, že poškodený kábel bol vymenený po vzniku poruchy dňa 18.09.2013 a nedošlo k žiadnym špekuláciám zo strany žalobkyne pred dňom vzniku poruchy, aj keď na dokladoch boli uvedené dátumy pred dňom vzniku poruchy. Súd považoval za skutočnú škodu žalobkyne náklady na výmenu kábla vo výške 1.200,96 eur a náklady na projektovú dokumentáciu potrebnú k výmene kábla vo výške 175,- eur, spolu 1.375,96 eur. Z toho polovica predstavuje 687,98 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náklady žalobkyne na vypracovanie znaleckého posudku R.. W. vo výške 111,55 eur pre účely preukázania vzniku škody súd považoval za trovy konania žalobkyne a v tejto časti žalobu zamietol. V súlade s ust. § 517 ods. 2 a 563 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobkyňu aj zákonný úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na splnenie dlhu žalovaným podľa písomnej výzvy žalobkyne žalovanému zo dňa 07.10.2013, ktorý ju prevzal, čoho dôkazom je aj odpoveď listom zo 14.10.2013. V prevyšujúcej časti bol úrok z omeškania zamietnutý ako nedôvodný. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 2 a 150 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na polovičné spoluzavinenie žalobkyňou. Súd priznal žalobkyňu náhradu polovice iných trov konania a to iba nákladov na znalecký posudok R.. W. vo výške 111,55 eur : 2 = 55,78 eur. Žalobkyňa aj žalovaný mali právneho zástupcu, žalobkyňa zaplatila súdny poplatok zo žaloby a žalovaný v takej istej výške súdny poplatok z odporu, preto súd nepriznal žalobkyňu náhradu trov konania právneho zastúpenia a súdneho poplatku. Takto budú znášať obe strany rovnaké trovy konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v jeho zamietajúcej časti, podala včas odvolanie žalobkyňa, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žiadala, aby jej žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovie a žalovaný bol zaviazaný k náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania. Uplatnila odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. Poukázala na to, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny ohľadne spôsobenia škody, nie však vo veci jej zníženia na polovicu z dôvodu jej spoluzavinenia, z dôvodu, že elektrický kábel nebol umiestnený v pieskovom lôžku podľa platných právnych predpisov. Namietala odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom je uvedené, že je nesporné, že elektrický kábel nebol uložený v pieskovom lôžku. Svedok S. H. vo svojej výpovedi uviedol, že elektrický kábel bol uložený v pieskovom lôžku (strana 2. zápisnice z pojednávania z 08.10.2014). Skutočnosť, že kábel nebol uložený v pieskovom lôžku uvádza svedok Z. a žalovaný. Súd v odôvodnení konštatoval, že je pochopiteľné, že nikto z uvedených pracovníkov sa zrejme neprizná k poškodeniu kábla, aby nemusel uhrádzať vzniknutú škodu. Súd však mal a mohol pokračovať v tejto úvahe tým smerom, že keď sa nepriznali k poškodeniu kábla, tak určite aj budú tvrdiť, že kábel nebol v pieskovom lôžku, lebo neexistencia pieskového lôžka ich svojím spôsobom vyvíňa, resp. časť viny prenáša na ňu. Nerozumie, prečo súd nebral do úvahy výpoveď svedka Z. a

žalovaného v časti ich výpovedí, že nepoškodili kábel, keď vzal do úvahy časť ich výpovedí, že vo výkope sa nenachádzalo pieskové lôžko. Poukázala aj na rozpory vo výpovediach žalovaného a svedka Z., kde žalovaný tvrdí, že celý výkop realizoval svedok Z. a svedok Z. tvrdí, že realizoval len časť výkopových prác (1/3) v prospech žalovaného. Ďalej poukázala aj na nepravdivé tvrdenie žalovaného, že kontrolovali so svedkom Z. elektrický kábel, ktorý nebol poškodený. Toto tvrdenie je vyvrátené znaleckým posudkom znalca R.. W. a aj jeho podrobnou výpoveďou na pojednávaní.

3. K podaného odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zaviazať žalobkyňu aj k náhrade trov odvolacieho konania v sume 95,71 eur. Uviedol, že napriek tomu, že odvolanie vo veci nepodal, stále tvrdí, že v konaní nebolo preukázané, kto zaviniť poškodenie kábla žalobkyne, ako a kedy došlo k poškodeniu kábla a v akom rozsahu vznikla škoda. Uviedol, že rozhodujúcim dôkazom pre súd prvej inštancie bola výpoveď svedka R.. W., ktorého výpoveď je však nepresvedčivá a nejednoznačná. Svedok sa vyjadroval aj k otázkam, ktoré nebol oprávnený riešiť, keďže nebol v postavení znalca, ale iba svedka. Súd sa pri hodnotení výsluchu R.. W. nevyporiadal so skutočnosťou, že išlo o osobu prizvanú žalobkyňou a táto skutočnosť mohla mať vplyv na jeho výpoveď a to najmä v prípade, ak súd vyhodnotil jeho výpoveď ako rozhodujúci dôkaz. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe ktorých konkrétnych skutočností súd dospel k záveru, že škodu na kábli žalobkyne spôsobil on, resp. iné osoby konajúce v jeho mene. Z rozsudku nie je vôbec zrejmé, ako sa súd vysporiadal s jeho námietkami uvádzanými v priebehu konania, keď aj svedok Z. uviedol, že kábel pred zakrytím podrobil ohliadke so záverom, že kábel nebol poškodený. Ak teda žiaden svedok neuviedol kto poškodil kábel žalobkyne a neexistujú o tom žiadne jednoznačné dôkazy, na základe čoho je teda preukázané, že kábel poškodil on alebo p. Z. alebo ním najaté osoby. Uviedol, že nevie ako je možné, že žalobkyňa si objednala znalecký posudok už 18.09.2013 (podľa údajov na 1. a 2. strane znaleckého posudku), teda ešte predtým ako vôbec vedela aká porucha nastala a čo jej možnou príčinou. Vysvetlenie svedka R.. W. nie je dostatočné a najmä nie je presvedčivé. Je toho názoru, že súd v danej veci nesprávne právne vec posúdil, keď nesprávne aplikoval ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri prácach v auguste 2013 konal Z. Z. a nie on, on nepoužil p. Z. pri výkone svojej činnosti, ale p. Z. konal vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Pokiaľ ide o tvrdenia, uvedené v odvolaní, uviedol, že z jeho výsluchu, výsluchu svedka Z. a svedka Z., ako aj svedka R.. W. vyplýva, že kábel žalobkyne nebol v chráničke, nebol nijako označený, z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že kábel nebol uložený v pieskovom lôžku. Tvrdenia žalobkyne, uvedené v odvolaní, teda podľa jeho názoru nie sú dôvodné.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

5. Odvolaním žalobkyne nebol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti t.j. vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi istinu 687,08 eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 16.10.2013 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP). Predmetom preskúmania je teda zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vrátane trov konania.

6. Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolacím súdom boli podrobne preskúvané všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní uplatnené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

7. V prvom rade je potrebné uviesť, že s účinnosťou od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým bol zrušený dovtedy platný procesný predpis - Občiansky súdny poriadok. V zmysle intertemporálnej úpravy v ust. § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Vzhľadom na túto úpravu, ktorá znamená okamžitú aplikovateľnosť predpisu, krajský súd ako súd odvolací v danej veci postupoval podľa príslušných ustanovení tohto predpisu.

8. Žalobkyňa uplatnila vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom skutkovom a právnom závere (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP), teraz ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, keď mala za to, že v danej veci nebolo dôvodné uplatnenú škodu znížiť na polovicu z dôvodu jej spoluzavinenia.

9. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 132 OSP (teraz § 191 CSP). Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.

10. Nesprávne právne posúdenie veci (teraz § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

11. V danej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o čiastočnom zamietnutí žaloby o náhradu škody spoluzavinením poškodenej - žalobkyne v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Uvedené spoluzavinenie zo strany žalobkyne podľa názoru súdu prvej inštancie spočívalo v tom, že elektrický kábel, na ktorom bola spôsobená škoda, nebol umiestnený v zemi podľa vtedy platných technických noriem, teda nebol v chráničke alebo nebol v pieskovom lôžku a nad ním nebola farebná ochranná fólia. Spoluzavinenie žalobkyne súd prvej inštancie ustálil v rozsahu polovice.

12. Žalobkyňa ohľadne predmetnej skutočnosti poukázala na výpoveď svedka S. H., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že predmetný elektrický kábel bol uložený v pieskovom lôžku, pričom skutočnosť, že kábel nebol uložený v pieskovom lôžku uvádzali svedok Z. a žalovaný.

13. Proti tvrdeniu svedka S. H. a žalobkyne, že predmetný elektrický kábel bol uložený v pieskovom lôžku, sú teda tvrdenia svedka Z. a žalovaného o opaku. Odvolací súd však zdôrazňuje, že v danej veci skutočnosť, že predmetný elektrický kábel, na ktorom vznikla škoda, nebol v chráničke ani v pieskovom lôžku, potvrdil aj v konaní vypočutý svedok R.. V. W., ktorý je inak súdnym znalcom v odbore elektrotechnika, odvetvie elektroenergetické stroje a zariadenia, odhad hodnoty elektrických zariadení a elektroniky a v odbore bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci v odvetví elektrotechnika, ktorého aj žalobkyňa požiadala o vypracovanie znaleckého posudku na príčinu poškodenia prívodového sieťového kábla v zemi k rodinnému domu žalobkyne. Odvolací súd nemá dôvod pochybovať o objektivite a hodnovernosti výpovede tohto svedka s poukazom nielen na jeho odbornosť, ale predovšetkým na tú skutočnosť, že jeho výpoveď je v podstate v neprospech žalobkyne, ktorou bol inak oslovený o vypracovanie znaleckého posudku na príčinu poškodenia prívodového sieťového kábla, ktorý je listinným dôkazom v predmetnom konaní, pričom u svedka S. H., na ktorého výpoveď žalobkyňa poukazuje, ide o partnera žalobkyne.

14. S poukazom na uvedené skutočnosti bol zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd toho názoru, že žalobkyňa v zmysle ust. § 441 Občianskeho zákonníka spoluzavinila predmetnú škodu a odvolací súd sa aj stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že musí túto škodu znášať pomerne a vzhľadom k okolnostiam daného prípadu aj odvolací súd považoval za správne, aby sa spolupodieľala v rozsahu jednej polovice, keď samotnú výšku škody účastníci sporu nespochybovali.

15. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh), (§ 428 CSP).